

antal og halvdelen i forhold til antallet af sygedage. Tilskudet til den enkelte kommune kan dog aldrig overstige hverken 100 pct. af kommunens faktiske nettoudgifter til sygehusvæsen, bortset fra udgifter til forrentning og afskrivning, eller 75 pct. af de beregnede nettoudgifter, efter at betalingstaksten for patienter er ansat til 2,50 kr. pr. sygedag.

Kommissionsudkastet foreslog ingen ændring i denne tilskudsberegning, men foreslog til gengæld, at den del af amtskommunernes udgifter til sygehusvæsen, der ikke blev dækket ved tilskud, blev dækket af amtskommunerne ved udskrivning på sognekommunerne.

Da man — som nærmere anført nedenfor under afsnit II — ikke har fundet det ønskeligt at lade amtskommunerne dække en del af deres skattebehov ved udskrivning på sognekommunerne, har man — for at lette amts- og bykommunerne for en del af de i de senere år stærkt stigende sygehusudgifter — i stedet for foreslået, at tilskudet forhøjes fra 50 pct. til 60 pct. af de samlede nettoudgifter. Denne ordning vil komme ikke blot amtskommunerne, men også bykommunerne til gode. Samtidig foreslås det, at det samlede tilskudsbeløb for hele landet hvert år fastsættes til 60 pct. af nettoudgifterne, hvorved tilskudet automatisk vil stige eller falde med de samlede nettoudgifter. Endvidere foreslås det, at tilskudet til de enkelte amts- og bykommuner fremtidig alene fordeles i forhold til antallet af sygedage, hvorved den forskel, der hidtil har været i den procentvise dækning af udgifterne, som tilskudet giver de enkelte kommuner, formindskes noget.

Endelig foreslås det, at de hidtil gældende maksimumsgrænser for tilskudet til den enkelte kommune erstattes af en maksimumsgrænse på 90 pct. af de faktiske nettoudgifter.

Tilskudet, der hidtil har været ydet af udigningsfonden, foreslås fremtidig afholdt af statskassen.

De nærmere regler om tilskudets beregning m. v., indeholdes i forslag til lov om sygehusvæsenet, til hvis bemærkninger man iøvrigt skal henvise.

5. Statens tilskud til forskellige sundhedsudgifter.

I henhold til de forskellige love yder staten kommunerne 50 pct. refusion af forskellige udgifter inden for sundhedsvæsenets område. Det drejer sig om udgifterne til difterivacci-

nation m. m., sundhedsplejersker, helbredsundersøgelse af børn, skolelægeordningen, distriktsjordemødre og tuberkulosestationer.

Da disse udgiftsområder har nær tilknytning til sygehusvæsenet, foreslås det som en konsekvens af sygehustilskudets forhøjelse, at statens tilskud til de nævnte udgifter forhøjes fra 50 pct. til 60 pct.

Endvidere foreslås det, at statens tilskud til tuberkulosehospitaler m. v., der for tiden andrager 9 kr. pr. sygedag, forhøjes til en takst, der svarer til ca. 60 pct. af nettoudgifterne ved driften af disse hospitaler.

Endelig er det tanken at yde Københavns kommune, der er den eneste kommune i landet, der driver sindssygehospital, et forøget tilskud til driften af Sct. Hans hospital og de psykiatriske modtageafdelinger på Københavns kommunes hospitaler. Denne ordning vil kunne gennemføres uden ændringer i lovgivningen.

Angående de nærmere regler om disse tilskud henvises til forslag til lov om ændring af statstilskud til forskellige udgifter vedrørende sundhedsvæsenet og bemærkningerne hertil.

6. Statens tilskud til visse mindre kommunale udgifter.

På forskellige mindre udgiftsområder etableres der efter de gældende regler fordeling af udgifterne mellem staten på den ene side og amts- og bykommuner på den anden side, således at fordelingen mellem stat og kommuner foregår efter forskellige kriterier. I flere tilfælde fordeles de kommunale andele af udgifterne derpå efter andre kriterier blandt et større eller mindre antal kommuner. Det drejer sig bl. a. om udgifterne til mødrehjælpsinstitutioner, beneficerede retssager, omskrivning af tinglysningskontorernes realregistre m. v., udgifterne i anledning af smitsomme sygdomme hos husdyr og planter og udgifterne ved foranstaltninger mod oldenborrer.

Som et led i den tilsigtede forenkling af de mange eksisterende refusionsordninger foreslås det, at udgifterne på de nævnte områder overtages af statskassen. Forslagets gennemførelse ville for finansåret 1951—52 have betydning en merudgift for statskassen på ca. 4,4 mill. kr.

Samtidig foreslås det, at de af amtskommunerne hidtil afholdte udgifter til driften af arbejds- og tvangsarbejdsanstalter, der ellers ville blive de eneste tilbageværende sociale ud-